UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

In Digestvm Vetvs

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De euictionibus [et] duple stipulationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95938

Visual Library

Latinus largus. Fideiuſſor contract⁹ intelligitur eſſe fideiuſſor diſtractus.

Si ſeruus man. Ille qui vtit̃ ꝯtctu alterius dꝫ vti cum ſua cauſa ſuiſq; vit ĩſfacit.l.caius.ĩ.de manumiſ.

Quero.§.Seruũ du. Cõfeſſio facta corã honeſtis pſonis ⁊ ĩ iudiciĩs ꝯfirmata facit ꝓbationem. Itẽ allegat̃ ꝙ confeſſio facta corã vicinis facit indiciũ.⁊ adõ not.in.l.ictus fuſtium.ſ.õ infa.⁊ p Dy.in.l.ĩ.de excu.tu.§.etas. ¶ Item allegat̃ ꝙ multis indiciĩs inſurgit plena probatio.⁊ vide Dyn.in.d.§ etas,⁊ qõ no.in.l.fi.C.fa.er.

Ad res dona. Pro reb⁹ donatis ⁊ locatis non hꝫ locum redhibitoria rõnib⁹ hic ĩſertis.h.d.cũ.l.ſeq.qõ no. In.glo.vlt.ibi rñdeo non de hoc dic vt habes in tex.⁊ gloſ.in.l.ariſto.ĩ.de dol.l.ĩ.C.de iur.do.euic.l.ĩ.

¶ Ex.lec.ant. ¶ Pro reb⁹ donatis non hꝫ locũ redhibitoria vel quãto minori.h.d.⁊ vt habeat dubiuꝫ.l.iſta intelligas meritis pcedentibus.vel ſic,a cauallo donato non cercare palato.

Sciendum. Ex hac.l.nota duplicẽ rõnẽ quã reddit iuriſconſult⁹.quare in locatis nõ hꝫ locũ redhibitoria ſicut in vẽditis ⁊ no.tex.in fi.dũ dicit:qꝛ ſimpl'r locationes ⁊ venditiones fiunt.qõ tene mẽti ppter id qõ habuiſtis.in.l.conuenit ſ.de ꝯhen.emp.⁊ ibi dixi. ¶ Scdõ no.in.l.labeo.gl.mag.ꝙ ponit caſum ⁊ eam nota ⁊ tene menti.

¶ Ex lec.anti. ¶ Actio redhibitoria ⁊ quãto minoris,non hꝫ locum ꝓ ꝯtctu locationis ⁊ conductiõis. ¶ No.ꝙ ſup ec ſuper quo quis hꝫ iuriſdictionẽ non põt cõdere legẽ.vnde eſt hic expreſſum ꝙ condere ſtatutum eſt iuriſdictionis nõ dico iuriſdictiõis cauſalis:ſed iuriſdictionis condendi legem.i.hic actus verſatur iuriſdictionem.

Animi.§.Seruus tã. Ar.ꝙ dicant̃ nouitiĩ illi qui faciunt actus nouitiorum ⁊ profeſſi illi qui faciunt actus profeſſorum etiam ante annum profeſſionis.

¶ De euictionibus ⁊ duple ſtipulationibus. Rubrica.

Siue tota. Opp.⁊ vr̃ ꝙ iſte text.non procedat.naꝫ.l.dicit quod euictione partis nõ cõmittit̃ ſtipulatio de euictione niſi expreſſe ſit actũ vt.ĩ.eo.l.ſi dictum.§.ex ſtipulatione. Hui⁹ timore intellectus huius gl.variat̃ duob⁹ modis. Prio ꝙ hec.l.loquat̃ in actione ex ſtipulatu de euictione.⁊ iſta.l.ponit̃ in prima glo.⁊ ad ꝯtrium reſpondet̃ duob⁹ modis.vno modo ſm Jo.qõ eſt ſpeciale hic in hoĩe vt nõ cõmittat̃ ſtipulatio niſi totus euincatur vt hic.ſecus in aliĩs indiuiduis ſeu in fundo.vt hic.arg.l.ſi. Scdõ modo legit̃ hec lex in gl.mag.ꝙ hec lex loquat̃ in actione ex ẽpto quod no. ꝯtria vero loquat̃ ex ſtipulatiõe de euictiõe que non cõmittit̃ niſi tota res euincat̃.ſtipulatio em̃ de euictione hꝫ in ſe cõditionẽ ſi res fuerit euicta. Euicta aũt dici non poteſt niſi tota euincatur.hanc opi.tꝫ Pet.de bel.in.l.ĩ.C.eod.⁊ ibi per Cy. Sed iſta opi.non vr̃ vera ſed contra.l.bonitatis.vt ibi glo.intelligit de neceſſita.⁊ ꝯ.l.ex mille.ĩ.eod.vbi expreſſe loquit̃ in actione ex ſtipulatu ⁊ ꝯ rationẽ.nam iſta verba ſtipulatus ſi res fuerit euicta dꝫ intelligi ꝙ ſi in parte ſit euicta pro parte agit̃ ſi in totã in totũ agit̃.vt.l.ſtichus qui meus erit.ĩ.de leg.ĩ.⁊.l.ſi debito.§.veriſimile.ſ.de ꝯhẽ.emp.tene ergo opinio. Jo.qꝛ vr̃ gl.placere, ¶ Ultimo in hac glo.mag.habetis vnam addi.vide gl.ibi actiõe ex ſtipulatu etiã in hunc modum gl.iſta videt̃ corrupta:nec hꝫ aliquẽ intellectũ.⁊ voluit ponere exemplum in glo.⁊ ideo retẽtis terminis pone ꝙ vẽdidi rẽ valẽtem quindecim ego emi ꝓ decẽ ſi euincitur tertia pars ſiquidem ꝓ indiuiſo nõ eſt dubiũ ꝙ habita rõne ad totũ fundũ ego habeo regreſſuꝫ.vtrũ aũt habeam regreſſuꝫ ſm quãtitatẽ pcĩ cõuẽti vel ſm quãtitatẽ pcĩ cõis.gl.dicit in pn.hic ⁊.ĩ.eo.l.bonitatis.vr̃ velle ꝙ habeat̃ regreſſus ſm quantitatẽ cõis precĩ. Si vero euincat̃ pars ⁊ ꝓ diuiſo habet̃ rõ bonitatis vt ſi ps euicta pl⁹ valebat in plus cõdẽnet̃ venditor. Si minus,in minus:⁊ hoc nõ hꝫ dubiũ tenendo ꝓ in actiõe ex ſtipulatu habet̃ rõ ſm quãtitateꝫ pcĩ cõis. Si vero tenerem⁹ ꝙ haberet̃ rõ ſm quãtitatẽ pcĩ cõuenti dꝫ fieri detractio tertie ptis ſm pciũ cõe,pone emi fundũ valẽtẽ quindecim pro decẽ:euicta eſt tertia pars que ſm eſtimationem cõem vꝫ ſex detrahet̃ tertia pars qꝛ tanto minus emi ⁊ ſic remanebũt quatuor.⁊ illa veniũt ĩ actiõe ex ſtipulatu.

¶ Ex lec.antiqua. ¶ Noĩe euictionis agitur ſiue tota res ſiue pars rei vẽdite euincat̃,ſed ſi euicit̃ pars ꝓ indiuiſo ſit eſtimatio quote:ſi pro diuiſo ſit eſtimatio loci hoc dicit.premittatis ad euidẽtiã ꝙ pars ꝓ indiuiſo eſt certa rõne quote ⁊ nõ loci.vt l.meni⁹.§.duob⁹.de leg.ĩ.ſed pars ꝓ diuiſo eſt certa ratiõe loci vt.ĩ.de acq.po.locus cert⁹.quãq; tñ pars eſt incerta ratiõe loci ⁊ quote.vt vendo qcqd iuris in fundo habeo.tũc nõ habet,locũ.l.noſtra nec venit euictio:vt.ſ.de hered.ven.l.qõ in venditione hereditatis. Iteꝫ premittatis ꝙ vniuerſitas eſt multiplex ꝗdã eſt integralis.vñ vn⁹ fundus appellatur vniuerſitas reſpectu pluriũ ꝯtẽtor ſub fundo.vt.ſ.õ ꝯhẽ.emp.l.in modicis.⁊ in iſta vniuerſitate nõ eſt dubiũ ꝙ debet̃ euictio:vt hic.⁊.ĩ.e.bonitatis. ꝗdã eſt vniuerſitas alicuius cõgregatiõis vt familie ⁊ gregis.⁊ hic ſimiliter cadit euictio ſiue actio de euictione.quedam eſt vniuerſitas iuris vt hereditas ⁊ peculium ⁊ hic ſi euincitur vniuerſitas debet̃ euictio ſi res ſingulares non:vt.ĩ.e.ſerui venditor.⁊.C.e.l.ĩ.⁊ iſtõ eſt de mẽte gl. In tex.ibi regreſſus in actione ex ẽpto ad eſtimationẽ.in actiõe duple ad duplã. In gl.parte ergo ibi ĩdiuidu⁹.vocat ĩdiuiduũ qõ vno ſpiritu cõtinet̃ ſicut vocãt dialectici.nõ aũt vocat indiuiduũ reſpectu obligationis cũ pars hoĩs poſſit in obligatiõe deduci:vt.l.ĩ.de vb.obli.⁊.l.in executionib⁹. In gl.ſic.⁊ ibi no. ¶ Ulti.nota hic de triplici vniuerſitate.⁊ vide Odof.in.l.frater a fratre.ſ.de cõdi.indebi. Sup iſta.l.ĩ.dicit Rich.mal.ꝙ interdũ venditor nihil ꝓmittit noĩe euictiõis:⁊ tũc mera natura ꝯtctus intuenda eſt ſm quam ad hoc vt ẽptor habeat regreſſum dꝫ denũciare vẽditori. Item dꝫ ipſe emptor adeſſe cãe vt no.ĩ.e.ſi rem.§.ĩ.⁊ C.eo.ſi parẽtes. venditor vero cõparere dꝫ ⁊ inſtruere emptorẽ qd habeat facere:vt.C.e.empti.⁊ qõ no.in.l.ſi ſuſpecta.ſ.de inoffi.teſt. Interdũ venditor ꝓmittit defendere ſeu guarẽtare de iure.⁊ tunc dicũt quidã vt hec vba aliqd operent̃ ꝙ teneat̃ vẽditor iudicium pſonaliter ſuſcipe.arg.ſ.de pcu.ſed ⁊ he.§.defendere. Rich.dicit ꝙ nõ vr̃ ꝓmittere niſi illud qõ de iure tenet̃[a].cũ illud vbum de iure hoc tñ ſonet.ar.ſ.mã.q mutuã.ĩ.rñ. Interduꝫ ꝓmittit defendere ſimpl'r nõ faciẽdo mẽtionẽ iuris vel facti.⁊ tũc dicũt qdaꝫ ꝙ vr̃ aſtrict⁹ iudiciũ perſonal'r ſuſcipere.ar.ſ.de do.prele.pater.⁊.C.de in lit.dando tu.l.ĩ.fa.erc.ſi filie.§.hoc amplius.⁊ ſm hoc in oẽm euentũ tenebit̃ vẽditor ad expenſas ſiue ſuccũbat in cã ſiue obtineat.vt.ĩ.rem ra.ha.l.ſi ſine.§.pcurator.⁊.§.marcell⁹.qõ alias nõ eſſet ſꝫ cũ diſtinctione ꝗ adhibet̃.C.e.l.ĩ.⁊ ita tenuit aliqñ Jac.õ are.ita tñ quod nõ poſſit cogi pciſe dẽfendere ſed tñ intereſſe pſtare dꝫ ſi non defendit:vt.ſ.de pcu.ſi defunct⁹. Alioqn idẽ Jac.dicit qõ nõ vltra tenet̃ ꝙ ſit de natura ꝯtctus qꝛ pactũ dꝫ cõformari ad naturã cõtract⁹.ſ.loca.ſi vno.vſufru.quẽadmo.caue.ſi vſuſfruct⁹.§.ſi veſtis. Itẽ per hoc cum verbũ defendere ſit ambiguũ.nã põt ſignificare vt iudiciũ pſonaliter ſuſcipiat̃. Item vt cãe aſſiſtat̃ ⁊ defendat̃ ſiue inſtruatur ꝯ actorẽ faciẽda eſt iterpretatio cũ ipſo verbo ambiguo ipe petat aliqd qõ eſt in ſui fauorem ꝯ naturã ꝯtctus:vt no.qui po.in pig.hab.inſulam..hoc ponit Jac.de are.in.l.damni.in prin.de dã.infec. Interdũ ꝓmittit defendere de iure ⁊ de facto[b] ⁊ tunc dicunt quidã qõ virtus hui⁹ promiſſionis eſt vt etiã ſi res per vim auferatur emptori qõ venditor teneat̃.ſꝫ hoc nõ eſt verum. primo illa ratiõe qꝛ promiſſio ambigua cum poſſit intelligi de facto.i.etiã ſi nõ iure euincat̃ dũ tamẽ iudicio. Itẽ põt intelligi de facto ſecundo mõ.ſ.vt preſtet ea ꝗ ſunt facti.ſ.intereſſe pſonaliter in iudicio.⁊ expenſas litis ſoluere emptori ⁊ tabulario. Itẽ põt intelligi de facto.i.ſi res de facto auferat̃.cum ergo ſit oratio ambigua eſt interpretanda ꝯ ſtipulantẽ:vt.ſ.de pac.veteribus.maxime cũ ſit cõtra naturam ꝯtctus vt.C.de act.emp.vi pulſos.⁊ de iure deli.ſi fratris.preterea ſi dicim⁹ qõ videatur in ſe ſuſcepiſſe caſum fortuitũ nõ valet pactũ:qꝛ nõ fuit aliquis caſus ſpecificat⁹:vt.l.ſꝫ ⁊ ſi qs.§.queſitũ.ſi qs cau.ſm Ric.cui⁹ verba refert Cy.in.d.l.vi pulſos.⁊ hic in addi.⁊ confirmat per dictum Dy.q dicit qõ ideo nõ cõmittit̃ ſtipulatio propter factum alicuius rẽ violẽter accipiẽtis.qꝛ factũ a ienũ qõ eſt extra naturã ꝯtctus nõ põt qs permittere:vt.ĩ.de ver.ob.ſtipulatio[c].ita niſi eſſet inſerta pena vt.ĩ.iudi.ſol.nouiſſima.ſm Old.quidam dicũt qõ ſi violẽtia infert̃ ab eo quẽ vẽditor poſſit prohibere qõ tũc teneat̃ venditor.ſecus ſi nõ poſſit ꝓhibere.vt.ſ.loc.l.ſi fund⁹.⁊.l.⁊ hec diſtinctio.ſm Ric.qõ ſatis vr̃ rationabile vt e.ti.iteꝫ queritur.§.exercit. Quid ſi ſtatutũ dicit qõ ptãs poſſit procedere de iure ⁊ de facto quõ intelligat̃[d].credo ꝙ relatio ad iudicem intelligatur in ſeruata ſolennitate iudiciorum:dum tamen per viam iudiciĩ procedatur ſub forma iuriſdictiõis,ar.ei⁹ qõ not.in.l.prohibitum.C.de iure fiſ.non ergo poteſt totaliter proceſſum omittere ſꝫ põt omittere modũ pcedẽdi:qꝛ non tenetur ſeruare ſolennitates.ar.ĩ.de mili.teſta.l.ĩ.⁊.l.diuus.⁊ adde ad dicta Rich.qõ no.ĩ.de verbo.ob.venditores.

Si dupla. Quero de intellectu iſti⁹.l.glo.ponit duplicẽ lec. Pria ẽ qñ qs recuſat cauere ꝯdẽnet̃ ad ipſum factũ.ſ.qõ caueat.ñ iſta lec.ſatis plꝫ. Nã cũ iſta cautio debeat ex diſpoſitione legis põt qs pciſe ad eã cõpelli:vt.l.ſtipu.§.ſinaũt.ſ.de no.ope.nũ. Scda lec.eſt qõ condẽnet̃ ad ipſum duplum ⁊ huic

lecture

a ¶ De iure tenet̃.adõ Fel.ĩ.c.ego N.in iiĩ.col.vſi.in tex.ibi ꝯ oẽs.in fin.v.de iure.in.⁊ qo ſi qs promittet defendere ꝯ oẽꝫ perſonã.vide Frã.de are.ĩ l.quidã cum.in iiĩ.colũ.circa prin.de ver.ob.

b ¶ Et õ facto.vid do alex.õ imo ĩ.l.ſtipulatio iſta:in pn.⁊.v.co.õ vb.obl.cum aliĩs qõnib⁹ ibi ꝑ eũ datis ⁊.d.Ange ĩ ꝯſi.clxxiĩ.inci.in xpi noĩe ꝓmitter õr Jac.bu.in ꝯſil.incip.qõ ꝑ ponit̃ ĩ his terminis.

c ¶ Stipulati.vbi vide Lo.Alex de imo.⁊ ange.in re p.ver.vendens.

d ¶ Quõ ĩtelligatur.vide do.Jaſ.may.inſti.de act.§.in bonefidei nu.xlvĩ.cũ duo.ſeq.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

lec.tex.multũ applaudit.ſed retenta iſta lec.glo.vtrũ ſtatim fiat exactio.vel differat̃ in euentuꝫ euictionis? ⁊ tꝫ gl.ꝙ differatur. Sed ↄ̃triũ habuiſtis no.in.l.ex ẽpto.§.fi.ſ̃.de act.emp.illud ibi notatũ vr̃ veri⁹.rõ eſt:quia ille qui non cauet, nõ caret doloꝛ:iõ ſtatim fiet exactio,vt.l.locum.§.cum in tabulis.j̃.de tab.exhib. ¶Ex lec.anti.¶Poteſt agi vt pꝛomittatur de dupla.Item ſi venditoꝛ fuit in moꝛa pꝛomittendi re euicta perinde agitur ac ſi eſſet pꝛomiſſum de dupla.h.d.

Cum in venditione. Que emergunt poſt cõtractum, non veniũt ĩ contractu.h.d.

Illud queritur. Cautio duple repꝛomiſſio eſt non ſatiſdatio.h.d.¶No.ꝙ fideiuſſoꝛ dicitur authoꝛ ſecundus.

Si impuberis. Ex contractu tutoꝛis poteſt conueniri pupillus ad penam que venit ſm̃ naturam contractus.h.d.In text.ibi vendiderit in caſu conceſſo.

Serui venditoꝛ. Ex venditiõe vniuerſitatis re ſingulari euicta euictio non debetur.h.d.

Si fundus. Contra hanc.l.op.de.l.j.§.j.j̃.de vſur.⁊ᵗ de.l.iij.§.vlti.j̃.de teſti.⁊ ibi dicã.¶Ex lec.an.¶Cautio nõie euictiõis dꝫ p̃ſtari ſꝫ ↄ̃ſuetudinẽ q̃ viget ĩ loco ↄ̃ct⁹.h.d.In tex.ibi,opꝫ.vñ ſi ẽ ibi cõſuetudo ꝙ ſatiſdetur,agit̃ ad ſatiſdãdũ.Et no.ꝙ quãtũ ad ratiõẽ infoꝛmãdã vel ↄ̃dẽnatiõẽ moderandã inſpicit̃ loc⁹ ↄ̃ct⁹: ſed quãtũ ad modũ ſeu oꝛdinẽ ꝓcedẽdi,inſpicitur locus iudicij vt.l.iij.in fi.j̃.de teſt.⁊ no.in.l.j.C.q̃ ſit lon.ↄ̃ſue.⁊ hoc eſt qõ dicũt doc.ꝙ q̃tũ ad deciſoꝛia inſpicit̃ loc⁹ ↄ̃ctus:ſꝫ q̃tũ ad oꝛdinatiõẽ iudicij inſpicit̃ loc⁹ iudicij.⁊ hoc ĩ iuriſdictiõe ↄ̃tẽtioſa, ſed in volũtaria inſpicit̃ locus,vbi actus:vt.l.j.C.de ẽmẽ.li.ſm̃ Odof.Ol.⁊ alios.Sed qd ſi non agit̃ de eo qõ reſpicit deciſionem cauſe nec de eo qõ reſpicit oꝛdinatiõẽ,ſꝫ de eo qõ reſpicit modũ exequendi? Fede.de ſchalis.dixit in diſputãdo ꝙ inſpicitur locus iudicij,qꝛ index dꝫ facere executiõẽ ſꝫ cõſuetudinẽ ſuã nõ ſm̃ conſuetudinẽ que viget in loco ↄ̃ctus,ar.l.cũ vnus.§.is qui.de bo.au.iu.poſ.nam ↄ̃ſuetudo q̃ eſt in loco cõtractus q̃tũ ad executiõẽ nõ ꝓtẽditur extra territoꝛiũ:qõ no.Quid ſi nõ agit̃ de ↄ̃ctu ſed de eius reſciſſione? dic vt no.in.l.ij.de eo qõ cer.lo.⁊ adde qõ no.Guil.in.l.cunctos C.de ſum.trini.⁊ p eũdẽ in.l.ij.C.vbi in rẽ ac.⁊ qõ no.Archi.xij.di.illud.⁊ Ja.j.ſi cui pluſꝙ p.l.fal.niſi.⁊ adde qõ dixi.ſ̃.de iudi.exigere dotẽ.⁊ qõ no.in Spe.de fer.§.j.v.ſꝫ pone qõ ĩ loco.⁊ qõ no.ĩ.l.ſemp.ĩ reg.iur.

☞ Res ſubiacens pupillari ſubſtitutioni alienari poteſt.

Quia pupillo. †Res ſubiacens pupillari ſubſtitutioni poteſt alienari ⁊ obligatur ſubſtitutus ex contractu pupilli.hoc
a dicit nõt.Secus eſt in ſubſtitutiõe fideicommiſſaria[a],vt in aut.res que.

Venditoꝛ. In gl.ibi,etiam extra rem ⁊c.tenet ergo gl.iſta ꝙ iſtud intereſſe ſit extra rem:qõ eſt falſum,qꝛ intrinſecum:qõ patet:qꝛ pꝛoſequitur ſeruum apud quem eſt.vt.C.de ſen.que pꝛo eo.l.j.⁊ ita tenẽt doc.ibi,et ex.tertia diuiſio.

¶Ex lec.ant.¶Licet venditoꝛ non teneatur dare pꝛeciſe,tamen tenetur cauſatiue,ſi non vult teneri ad intereſſe.h.d.⁊ adõ ſ̃.de act.emp.l.ſeruus.§.ſi ſciens.

Si vendideris. Emptoꝛ ſuccedẽs domino agit ex empto ratione iſtius tacite euictionis.h.d.⁊ adde qõ no.in ſpe.de teſta.§.j.ver.ſi fideicommiſſarius.

Si qs per fundũ. In tex.ibi.nõ cõcedentib⁹ no.contrario ſenſuꝙ ceteris ↄ̃ſentientibus ille q aſſeruit ſe ſolũ dñm,non tenetur,quia non intereſt aduerſario.

☞ Caſus in quo emptoꝛ nõ hꝫ rem,⁊ tñ tenetur aduerſario.

Lucius titius. Euictio pꝛecedens de plenitudine ꝑtãtis imperatoꝛis,nõ officit vẽditoꝛi.h.d.¶†Not.hic caſuꝫ in quo emptoꝛ non hꝫ rem,⁊ tñ tenetur ad pꝛecium.

Ex his. No.tex.hic ꝙ ſtip̃lo duple vel ſimple pꝛopter rixas publicas non cõmittit,ſꝫ pꝛopter pꝛiuatas tm̃ ex qbus.ſ.pꝛiuatis agitur noxaliter, vt.ſ̃.tit.j.l.quis ſit fugitiuus.§.qõ autem.v er.noxas.

Quidam ex. Pꝛo huius legis declaratiõe diſtigue tria qñ aliqs eſt p̃ſens ⁊ tacẽs nõ recip iẽs p̃ciũ vel nõ ſcribẽs,tũc ↄ̃ſentire nõ vr̃,⁊ de euictiõe non tenet̃,vt.ſ̃.de pig.ac.l.caius.l.ſicut.§.non vr̃.ſ̃.q.mo.pig.vel hyp.ſo.l.qñꝙ qs eſt p̃ſens ⁊ tacite cõſentiẽs vel expꝛeſſe,non tñ p̃cium recipiens nec eius partẽ,tunc non tenet̃ de euictiõe ſed ſibi p̃iudicat in re:vt.j̃.de regu.iur.l.aliud.eſt vendere.qñꝙ q eſt p̃ſens ⁊ pꝛeciũ rei vel ius partem ſuſcipiens, tunc ipſo iure ſibi pꝛeiudicat,⁊ de euictione tenet̃.caſus eſt hic. ¶Ex lec.ant.¶Eo ipſo ꝙ ꝓbat̃ p̃cij receptio ⁊ participatio, vr̃ ꝓbata vẽditio.h.d.¶Et eſt de facto:qꝛ quedã res fuerunt ſubhaſtate ⁊ ſtabilite cuidam p cõe.Itẽ appet ꝙ poſtea cõe recepit p̃ciũ.nõ tñ apparet ꝙ ſindic⁹ cõmunis vẽdiderit:dico ꝙ ſatis eſt pꝛobatum de venditione,dumtamen mandatuꝫ illius officialis,qui recipit pꝛecium extendatur ad hoc.

Bonitatis. Ille qui pꝛomittit duplam valoris rei, intelligitur ſe referre ad valoꝛem rei tempoꝛe contractus.

Sed ⁊ ſi qd.§.Si vſufru. Tantuꝫ valet vſufru.quantum fructuum commoditas.hoc dicit.

Euicta re.§.duple ſtipul. Hunc.§.declara.vt leg.⁊ no.j̃.de exce.do.l.item ſi.

Si ſeruus cuius. Stipulatio duple concepta in caſu euictiõis non impedit quin ex alio capite poſſit cõmitti alia ſtipulatio ad intereſſe.vt ex capite ſanum eſſe,vel fugitiuum non eſſe repꝛobata opinione dominij tranſlati vel non tranſlati.h.d.

Duple ſtipulatio. No.§.duple qõ ſit verum ꝙ ſtip̃lo duple ↄ̃mittat̃.

Vendicante. Not.ex hac.l.ꝙ quem de euictione tꝫ actio,eundem agentem repellit exceptio.ex ſcdo no.in verſi.eligere.cum.l.ſeq.ꝙ lꝫ quis ſuccũbat in exceptione,non ꝓhibetur illud idem in modũ actiõis deducere:qõ intelligo verũ quando actio tendit ad diuerſum effectũ:ſec⁹ ſi ad eundẽ,vt.l.ſi in diẽ.§.j.ſ̃.de cõpẽ.C.ſen.reſ.nõ poſ.l.ij.¶Ul.habes hic duas gl.ibi,ſꝫ nõne.⁊ adde quod not.in.l.venditrici.j̃.de re.alie.nõ alie.⁊ l.ſi p impꝛudentiã.j̃.eo.¶Secũdo no.gl.pꝛecedentẽ.⁊ ꝓ dicto iſti⁹ gl.vide tex in.l.j.§.cõtrario.j̃.de cõt.iud.tut.⁊ quod not.in.d.l.vẽditrici. ¶Ex lec.an.¶Quẽ de euictione tenet actio,eũdem agentem repellit exceptio,⁊ ſi exceptio:nõ opponit̃,aut in obiecta ſuccũbit,põt iure actionis conſuli emptoꝛi ↄ̃ venditoꝛem euincentẽ. h.d.Apparet ergo ꝙ ſnĩa lata ſuper exceptione nõ parit exceptionem rei iudic.ſuper actione:⁊ eſt ratio,qꝛ tendebat ad diuerſos fines.vnde ſicut diuerſitas rerum excludit exce.rei iudi.ita diuerſitas finaliseffectus ſm̃ Pe.qui ita no.in.l.j.C.de oꝛ.co.⁊ in.l.j.quando ci.ac.in.iij.q.⁊ tangitur per Gui.in.l.ſed ⁊ ſi quis.§.queritur.ſi quis cau.qõ eſt no.⁊ adde hoc verum,qñ actio ⁊ exceptio conſiſtunt ex eadem parte:ſed ſi ex parte contraria,dic vt.l.qui rome.§.duo fratres.j̃.õ verb.ob.⁊ qõ ibi not.⁊ tenet mẽti hanc.l.qꝛ dicunt doc.ꝙ iſte tex.non reperitur alibi.¶No.ꝙ ille qui perdidit exceptionẽ ex negligentia.vel iniuria iuris,non pꝛopterea perdidit ius agendi.⁊ adde qõ no.in.l.ſi autem.§.fi.ſ̃.de neg.geſt.

Fundum meum. Ille qui conuenitur ex ſuo facto,non poteſt recurrere contra venditoꝛem.⁊ facit.j̃.eo.hoc iure. b Itẽ ſi conueniatur ex facto ſui teſtatoꝛis vel authoꝛis vniuerſalis,vt no.C.fa.er.ſi famihe.⁊.j̃.de dote pꝛele.licet.per Jac.⁊ hec litera allegatur in materia.§.duo fratres.

Si ſeruus venditus. Ad hoc vt actio de euictione habeat locum,requiritur ꝙ res ab ſit emptoꝛi ex cauſa euictionis,non moꝛte vel abſentia.h.d.

Si re p.§.Si pꝛo eui. In fin.gl.ibi vel diſtingue,veritas eſt qñ tranſfero rem in alium non ſimpliciter ſed in ea aliqõ ius mihi reſeruo:puta cõcedo reꝫ in dotem in emphyteuſim vel in feudũ,⁊ iſto caſu eoipſo ꝙ res euincitur ab eo,qui habet cauſam a me,permittitur illud qõ erat mihi reſeruatũ,⁊ ſtipulatio de euictione cõmittitur hoc eſt qõ dicit iſte tex.ꝙ mulier ſtatim efficitur indotata:⁊ per ↄ̃ñs ſibi habere non licet:qñꝙ ergo tranſfero rẽ in alium ſimpliciter,⁊ nullũ ius in ea reſeruo,⁊ iſto caſu licet euincatur res ab eo,qui habet cãm a me,tñ mihi nihil obeſt ꝓpter illã euictionẽ.⁊ iõ eſt neceſſe ꝙ ego ↄ̃dẽner,⁊ ſoluã ſibi:al's actionẽ de euictiõe nõ haberẽ ſꝫ regulã traditã p iulianũ.ſ̃.l.pxi.§.vnõ iulian⁹ ad idẽ.ſ̃.eo.l.j.§.j.¶E lec.ant.¶Fundus dotalis euictus a marito intelligi
b tur euictus a muliere[b]:⁊ in pacto de dote lucrãda venit euictio h.d.cum.l.ſeq.quod nota bene.

Non tamen ei cõſequens. Maritus põt referre queſtionem dominij in dote.h.d.

Si ſeruum cuius. Factum de facto inducit repudiationem iuris pꝛopꝛij.h.d.

a ¶Fideicõmiſſaria.vide.d.Alex imo.ĩ ↄ̃ſil.lxxxviij.in vlt.col.ĩ.ij ꝑte.⁊ in cõſi.xxiij.p totũ ĩ j.parte.⁊ in cõſil.clxxxj.in.ij.ꝑte.⁊ in cõſil.iij.p totum in ij.parte.

b ¶A muliere.vide do.Jaſ.may.inſti.õ act.ĩ.§.fuerat.nu.52.⁊ nu 34.vbi ponit an ⁊ qñ marit⁹ in bonis vxoꝛ tacitã hypothecam habeat ꝓ euictiõe dotis,ſi dos ab eo euicta fuiſſet:⁊ quando non.

Hoc iure. Emptor ſi ſuccumbat per exceptionem ex ſuo facto naſcentem, non habet recurſum de euictione: ſecus ſi ex facto venditoris. ac ſi ex vtrinq; facto inſpiciendum eſt propter quam exceptionem iudex pronunciauerit. h.d. cum.l.ſeq.⁊c.no.

Sed ſi. In gl. quid ſi.no. optimam gloſſ. que ſm vnam opi. dicit ꝙ ſi de cauſa, que iudicẽ monuerit, dubitetur, ſtatur verbo iudicis ⁊ eius declarationi adde.l.ſi emptor.ſ.de iudi.⁊.j.de excep.doli. apud celſum.in prin.

Si rem quam. Qui primo emit a nõ domino, poſtea a domino, ⁊ hoc conſtat primo venditori precium ſoluere non tenetur. h.d. facit.ſ.eo.ſi ſeruus.§.quamuis.in verbo, ex ſecũda emptione.⁊ no. hoc prin. Intelligo ergo quando conſtat de dominio: ſed ſi dubitaretur, non poſſum euadere quin ſoluam primo quia in eius preiudicium non potui contrahere cum alio.

Si duple. Qui ſua culpa factus eſt de poſſeſſore petitor, ⁊ de victore victus contra authorẽ regreſſum non habet. h.d. In tex.ibi, potuerit. vt habes exemplum. C.de preſcrip.xxx.an.ſi quis emptionis.ſm doc.

Quolibet. Ubi lex nõ determinat tempus, ſufficit quolibet tpe fieri, dũmodo nimis aduerſari⁹ nõ arcteť. h.d. in tex.ibi, faciat. ſufficit ergo dñũciare in pncipio litis. Itẽ in medio, ſed nõ ĩ fine cãe, puta poſt aptas atteſtationes ſm glo. ꝙ no. in gl.ſ.a iure.⁊ adde no.j.e.herẽ.§.caia.

Si ita quis. Ualet ſtipulatio ɔcepta ꝑ vba pſentis tpis, q̃ futurã preſtationẽ inducũt. h.d.⁊ adde qḋ no.in.l.tale pactũ.ĩ prin.ſ.d pac.⁊ inſti.de lit.ob.C.de do.añ nup.ſi cum ante.⁊.l.quinta.§. ſatis acceptio.de ver.obli. In tex.ibi, ɔtinere.ſ.tacite ⁊ ibi qḋ intereſt. cuius executio confertur in futurũ.⁊ ibi, adiectũ.ſ.expreſſam.⁊ ibi, nemo ſanus, nemo ſanus dicit ꝙ lex male loquatur.

Quia dicitur. Ex diuerſis capitulis eiuſdẽ cõtract⁹ poteſt agi diuerſis libellis ⁊ ſcriptis, dum tamen omnes ſumme coacernate non aſcendant intereſſe totale. h.d. ſuper hac.l. vide Odo.⁊ tãgitur per Cy. in addi. ptz etiam hic ꝙ duo ⁊ duo faciunt quatuor: contrarium no.in.l.vbi fideiuſſor.j.de ſol.⁊ dic vt ibi.

Si mancipium. §. Si cõi. Cõmittẽs exceptionẽ ꝑpoſteratiõis nihilomin⁹ habet regreſſum de euictione, ⁊ tz proceſſus. h.d. in gl.ſe. nõne ibi fundi.d.no.in.l.j.ſ.fa.er.⁊ ibi de prepoſteratione, que debuit opponi añ li. ɔte. cum ſit exceptio ordinis, vt not.j.de excep.ſi poſt litis.⁊ in.l.pe.C.cõi diui. ¶ In ea.gl.in.fi. ſz vř ꝙ nõ valuerit ꝓceſſus, q: fuit omiſſus ordo. So. vt no.i.l.prolatã.C.de ſentent.⁊ interlo.oĩ.iud. q: eſt ordo diuerſa⁊ cãrũ nõ vni⁹ cãe ad ſeipaz. dicit tñ Bar.j.de teſt.ſi q̃ram⁹. ꝙ ordo omiſſus vitiat ꝓceſſum circa deciſoria: ſecus circa preparatoria quod eſt not. tamen cõtra eum facit. c.exhibita.extra de iud.

a ¶ Perpoſterius.ad de eũdem Bal. in.l. gall⁹.§.inſtituens.j. de libe.⁊ poſth. et qḋ ibidem dixi in apoſtil.

Evictus. In tex.ibi, a debitore. debitor poteſt offerre etiam poſt ſententiam: ſed nũquid extraneus poſſeſſor? dic vt dixi de pig.ac.paulus §.qui pigno.

Emptori. §. Si ſimplam. Error ſtipulantis minus q̃ debeat non affert ſibi preiudicium. h.d.

In creditore. No. ex hac.l. ꝙ venditor teneť has actiones, quas hz pre vẽdita, ɔ ſuũ actorẽ cedere emptori. ¶ Scḋo no. ꝙ illud q ꝓdeſt mihi, ⁊ non nocet venditori, de facili impetratur. ¶ Ex lec.anti. ¶ Licet creditor no caueat de euictione, tñ tenetur cedere iura ꝙ põt etiã cedere ex interuallo. qḋ eſt not. h.d. Itẽ qs teneť facere qḋ ſibi non nocet: ⁊ alĳ ꝓdeſt, alĳ.ſ. ab eo habẽti cãm ſm Lãbertum de ſaiinis. In tex.ibi. vẽdidit iure creditoris.⁊ ibi, pignoratitia q: pignorauit rem alienã. Et ibi, ꝓſtet. cedet. In tex.in fi. No. ꝙ hic ponitur ratio quare eſt introductũ beneficiuz cedendarum.⁊ facit.ſ. qui po.in pig.hab.mulier.

Minor. xxv. an. Not. ex hac.l. re euicta ꝙ ꝑ reſtitutionẽ ĩ integrũ põt agi de euictiõe. ¶ Scḋo no. gl. hic ſuꝑ vbo ſeiũ. q̃ inducit iſtã legẽ in ar. ꝙ ſi die feriato deť tenuta ꝑ officiũ iudicis, eo tpe debet ceſſari. circa quã gl. vide qḋ no. Jac.de are in.l.j.§.item nunciatio.ff.de ope.no.nun.

Si ſeruus tuus. No. ex hoc.§. duo. Prĩo ꝙ ſuccũbẽs in rei vendica. non ꝓhibeť publicianã ĩtẽtare, qḋ tñ h glo. diſputat ſz vera eſt opi. Jo. hoc dicẽtis.⁊ ꝑ Jo.ſ.de rei vẽ.l.iĳ.ĩ prin,⁊ qḋ ibi not. Scḋo no. ꝙ donec ſupeſt actio ad vẽdicãdũ nõ dr res euicta. qḋ not. In gl.ibi, ſiue directum ſiue vtile ⁊c. vř ergo velle iſta glo. ꝙ ſi ꝓpoſui libel. ɔ titiuz petendo rẽ iure dñĳ vel quaſi? qḋ ſi probo me pſcripſiſſe, nõ ſequiť cõdẽnatio: nã propter pſcriptionẽ non ɔſequiť directũ dñiũ, ſz vtile, vt in aut. niſi tricennale. C.de bo.ma.C.de pac.l.traditionibus. ſed ei queriť vtile dñiũ, qḋ non vř in libellũ deduxiſſe. vt hac glo. ergo ⁊c. In publiciana aũt non vincit q: nõ cõpetit ei qui pſcripſit, vt.d.l.j.§.j.de pub. ergo ⁊c. Et iḋ ne iſta gl. faciat te errare dic ꝙ tria ſunt.ſ. vt ille dñium, directũ, ⁊ quaſi dñiũ, qb⁹ vocabulis gl. abutiť. nã qñq; vtile dñiũ appellať quaſi dñiũ. habuiſtis eñi gl. dicẽtẽ ꝙ ꝑ pſcriptionem q̃riť quaſi dñiũ, vt vidiſtis.j.de fun.do.l.j.⁊ no.in.l.ſi finita.§.ſi ante.⁊.l.cũ poſtulaſſez.j.de dã.infec.⁊ alĳ.quas allegaui in.d.l.j.de fun.do.⁊ ita econuerſo appellat gl. vtile dñium.i. quaſi dñium, vt velit dicere ꝙ ille qui intẽtat rei vẽdicationẽ, vř in iudiciũ deducere ius dñĳ directi vel vtilis nõ aũt vtile dñiũ ⁊ quaſi dñiũ, ꝓ quo cõpetit publiciana, ⁊ per ɔſequẽs redeũdo ad qḋnem, ſi agẽs rei vendicatione ſe ꝓbat ꝑ ſcripſiſſe vincit, cũ videatur deduxiſſe i⁹ directi dñĳ vel vtilis, lz non videať deduxiſſe quaſi dñium: vt.ſ. dixi. qḋ ⁊ idẽ tz Bart.in.l.ſi mater.§.eandez.j.de excep.rei iudi. vbi omnino vide, qḋ etiam vide nota.

¶ Ex lec.ant. ¶ Per eundẽ iudicẽ, per quez fit executio, fit emptori cõdẽnatio vẽditoris. h.d. facit. C. vbi cãe fiſca. cuz vendente ⁊.C.de ſen.cũ eorũ. Eſt ar. ꝙ ille iudex q cõpellit fideiuſſorez ad ſoluẽdũ ɔdẽnationẽ rei, ille idem iudex etiã ſi non eſſet alias iudex cõpetẽs, cõpellet eũ ad preſtandum idẽnitatez fideiuſſori ad eãdem eñi ꝓteſtationẽ pertinet vtrũq; tanq̃ antecedens et conſequens ſeu tanq̃ cõnexũ, ar.in.l.j.ſ.de q.reb.ad eũ.iud.ea. In gl. qḋ põt.in fi. iſta gl. pt dupliciter loq: Uno modo qñ tenuta dari nõ potuit: vt q: erãt ferie in honorẽ dei, vel q: erat ꝓnunciatũ tpe feriato: tũc q: nõ eſſet rite ꝓceſſum, reuocareť ſine ſatiſdatione. vnde male ſtaret iſtud vltimũ verbum gl. Alio modo in tenuta iuridice accepta: q: erãt ferie meſſium, ⁊ erat tenuta ꝓnũciata tpe iuridico, ⁊ executio ſnĩe põt fieri tempore feriato, ob vtilitatẽ hoĩm, vt extra de iud.c.fi. Tunc eſt verum qḋ dicit de ſatiſdatione: ſed mirum eſt qḋ dicit de reuocatione, cũ debeat fieri cã cognita. Ric. dicit ꝙ ille qui petit reuocari tenutã dr ſe defendere.⁊ ideo poteſt facere quolibet tpe, quo impugnatur. Allegať iſta gl. pſequens ꝙ ſicut poſſunt fieri quolibet tempore, qñ res eſſet tpe pitura, ita poſſit quolibet tpe reuocari.⁊ adde qḋ no. Jac.de are.in.l.j.§.itẽ nunciatio.de ope.no.nũ.⁊ ad hoc facit illud gñale, ɔtriorum eadem eſt diſciplina. ¶ Not. ꝙ in eodem libello petitur reſtitutio in integrum contra primum emptorem ⁊ contra ſecundum.

Si ſeruus tuus. Succũbẽs ĩ rei vẽdicatione eo q̃ nõ ꝓbauit ꝓbãda. poteſt recurrere ad publicianam: ⁊ iḋ interim nõ agit de euictione contra ſuũ anthorẽ, nec anthor ɔ eũ a q̊ emit. h.d. In text.ibi, ſi titius ſcḋs emptor.⁊ ibi, petierit. q: ceciderat a poſſeſſione ſua culpa, ⁊ extrane⁹ poſſidebat: ⁊ ideo agit ɔ eũ rei vendicatiõe ⁊ ibi, nõ poterit ĩ titiũ.⁊ ibi, ſuperit.ſ. titio.⁊ ibi, ei.ſ. titio.⁊ ibi, q̃re. q: nõ cẽſeť res euicta titio emptori, q̃ per publicianam peti põt vt.j.eo.ſi cũ ven.⁊ ibi, tuus.i. tui de. ¶ No. ꝙ ille q intentat rei vendicationẽ, nõ intelligiť intentare publicianã, ĩmo requiriť iudiciũ ſeparatũ. nec ob.ſ.de rei ven. marcell⁹. vt ibi dixi. Secundo no. ꝙ ſnĩa lata ſuꝑ rei vẽdicatiõe nõ parit exceptionẽ rei iudicate in publicianã: ⁊ eſt rõ, q: nõ cõcludiť in publiciana ꝑ eãdem cãm immediatã, ſed ꝑ diuiſam, ĩmo quaſi ɔtriã, vt no. inſti.de ac.§.alie. facit de pig.ſi ab eo.⁊ de peti.her.⁊ nõ tm̃.§.qḋ ſi pro. Itẽ no. ꝙ qñ ſeru⁹ vendit ⁊ nõ põt ꝓbare de ɔſenſu dñi, emptor nõ hz rei vẽdicationem: ſed ſi credidit dñm permiſſuruz, hz publicianã ꝓpter titulũ et bonã fidẽ. Spec. per hũc.§. dicit qḋ ille q ꝓponit actionẽ ineptã, põt recurrere ad aptã, in Spec.de offic.iudi.§.deſeruit.ver.in ſnĩa quoq;, tñ proprie loquendo.§. iſte nõ loquitur de actione inepta: q: ineptitudo eſt proprie iudicium forme: ſed loquiť de actione incompetenti. q̃ nõ dicitur inepta. cum teneat ſuper ea lata ſnĩa diffinitiua: vt.ſ.fa.er. cum putarem. canoniſte tñ largi⁹ accipiũt hoc vbũ, ineptaz, ſiue nõ agať rite, ſiue ius ꝙ ꝓponit nõ cõpetat agenti, vt extra d iud. examinata.⁊ hoc mõ large loquẽdo poſſet ſaluari dictũ Spec.⁊ facit j.de pac.do. bebli⁹ marcell⁹. in fi. Et gl. no. ꝙ ille q ſimpľr dicit ſe dñm, intelligiť interptaſſe ſolũ directũ dñiũ: q: ſolũ directum dñiũ ẽ dñiũ ſimpľr: vtile dñiũ eſt dñiũ ſz qd: q̃ſi vbo dñiũ nõ eſt dñiũ de pſenti, ſz ordinať ad dñiũ de futuro, vt.ſ.de ɔh.emp. clauib⁹. Item directũ dñiũ eſt dñiũ ꝑ pri⁹, vtile per poſterius:
a ⁊ verba ſunt accipiẽda per prius nõ per poſteri⁹ᵃ, vt.l. hoc legatũ. de leg.iĳ.⁊ in eadẽ opi. eſt gl.in.l.j.§.q in perpetuũ.ſ.ſi ager vec. Sed doc. dicunt ꝙ ille q dicit rem ad ſe ꝑtinere iure dñĳ vř gñaliter egiſſe: ⁊ ſi ꝓbat de vtili dñio, vincit ex eadez inſtantia: q: libellũ generalẽ ſpecialiter pſecutus eſt ſuper vtili dñio articulando ⁊ inducendo probationem de eo. Item q: verbum dubium videť declaraſſe per proceſſum cauſe. Item q: videtur omne ius ſuum deduxiſſe. de excep.rei iud.ſi mater.§.eandem. facit qḋ nota.ſ.de peti.here. hereditas matertere.⁊ ita tenet Jaco:
bu.inſti

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

bu.inſti.de ac.§.oim.quaſi dñiũ vero ꝑut diſtinguit̃ a dominio directo ⁊ vtili.fateor nõ eſſe itẽtatũ:qꝛ verba non patiunt̃.⁊ eſt ſpecies diſſeparata.⁊ facit in ar.ad predicta.ſ̃.de ꝯhẽ.emp.qui tabernas.de leg.j.ſi dom⁹.in fi.de here.inſti.tale.§.fin.⁊.l.quintus.§.argẽto.de aur.⁊ arg.leg.⁊ de reli.l.ij.in locum.⁊ ad de hic in Spe.de cã ꝓprie.§.notandum.xv.alie.de ꝑcu.§.ſequit̃.ver.ſed querit̃.⁊ xv.ſed nunquid agens. ¶ No.etiã in iſta gl.ꝙ qegit cõi diui.ratione dñij ⁊ ſuccumbit poſtea poſſet agere cõi diuidundo rõne quaſi dñij.arg.l.noſtre.qꝛ ille qui hꝫ publicianam hꝫ commũi diuidundo.vt.ſ̃.eod.ſi mancipium.§.ſi cõi.⁊.ſ̃.communi diui.l.communi diuidundo.§.qui in rem.

Denunciare. No.ꝙ denũtiatio dꝛ eſſe facti.⁊ iõ fit ſeruo:qꝛ hꝫ plurimũ facti.ſꝫ qꝛ hꝫ aliquid iuris mortuo ſeruo tranſit ad dñm.Nec ob.inſti.de ſtipu.ſer.§.ſed cũ factũ.qꝛ ibi erat factum merũ ecõtra ius merum non tranſit ad ſeruum.vt.l.ſi vſuſfructus.j.de ſtipu.ſer.

Pater ſciens. Ex venditione liberi hoïs debetur euictio.h.d.

Si ei cui. No.tex.in.§.is qui ⁊c.qui facit ad id qđ not.in.l.vranius.j.de fideiuſ.⁊.l.ſi.ſocer.j.ſol.ma.quod no.

¶ Ex lec.anti. ¶ Quando ſuccedit emptor venditori vel ecõtra actio confunditur.h.d.

Vacce. Not.ꝙ aliud eſt dicere fructus aliud vſuſfructus.nam fruct⁹ in facto cõſiſtunt:ſed vſuſfruct⁹ in iure.ẽ enim vſuſfruct⁹ quoddã itellectuale.adde tñ hic qđ not.ð vſuſfruc.ſi qs ita.⁊.j.de vſuf.legat.l.fundi treba.et ꝙ dixi de peri.⁊ commo.rei ven.l.neceſſario.§.ſi.

Scapham. Not.ꝙ illa dicuntur mẽbra que ſunt pars rei non illa que ſunt ſeparata ꝑ ſe ſtantia.Iſta lex eſt arg.ꝙ caſtrũ qđ hꝫ ꝑ ſe regimen licet in aliquo deſeruiat ciuitati non dicatur proprie eſſe membrum illius ciuitatis nec de comitatu eius.

Fundum. No.§.cũ tibi ſtichum.vt in glo.vlti.etiam aduerte ad iſtam notabilem gloſ.dicentẽ ꝙ quis nunꝗ̃ punitur propter mendaciũ niſi alij obſit.⁊ huic glo.adde.l.nemo.j.de regu.iur.quod no.⁊ tene menti.

¶ Ex lec.ant. ¶ Exceptio non facit vſumfructum conſolidari:ſed proprietas ⁊ inutilis executio tractu temporis non conſolidatur.

Cum tibi. No.ꝙ falſa aſſeueratio venditoris que non affert emptori damnum:ſed cõmodum venditorem non obligat.h.d.

Si duos. Poſito quod penes emptorez remaneat vna de rebus que valet quantũ fuit precium vtriuſqꝫ tamen poteſt agi ex euictione alterius.h.d.facit forte dubitationem enormitas leſionis vt.C.de reſcin.vendi.l.ij.vel quaſi alterum videtur habere quodammodo ex cauſa lucratiua.ar.ſ̃.de edil.edic.ad res.

Cum fundus. Intereſſe particulare confunditur ⁊ compenſatur cum intereſſe totali.h.d.Eſt hic arg.ꝙ ſi aliquis eſt cõdemnatus in dotem ratione ſimplicis delicti ⁊ poſtea impeditur ratione qualitatis ⁊ condemnatur in pl⁹ quod condẽnatio prima computetur in ſecundam.Item eſt hic arg.ꝙ bannum computetur in condemnationem ⁊ omnes aſſeſſores dicunt cõputato banno in condemnatione.

Si ab emptore. Vſuſfructus ⁊ pars rei equiparantur.h.d.

Si pignora. In text.ibi extra ordinem.No.offõ iudicis fieri executionẽ ſnĩe.Odo.habes idẽ.ſ̃.de iud.ſi ꝑtor.ĩ fi.Item no.qđ officialis tenet̃ ſi dolo ſuũ offĩm exeqt̃. ¶ No.ꝙ cã executionis ſnĩe eſt extraordinaria ¶ Not.ꝙ officialis nõ obligat̃ ex ſuo ꝯctu ſub noïe officij celebrato.No.ꝙ ille q vẽdit rẽ minus ꝙ̃ valeat dꝛ eã proijcere dubitatio iſti⁹.l.erat:qꝛ videbatur ꝙ etiã noïe doli nõ teneret:qꝛ videbat̃ ꝯct⁹ null⁹.vt.ſ̃.ð dolo.l.elegãter.⁊.l.creditor.§.luci⁹.ſ̃.mã.⁊ qñ act⁹ eſt nullus officialis nõ vr̃ facere litẽ ſuã vt no.in.l.pe.j.de varijs co.iſta poterat eſſe dubitatio.ſꝫ rñde vt no.in.d.l.elegãter.in prin.⁊ etiã vbi ceſſet actio nullus poſſet agere ad intereſſe particulare damnorum ⁊ expenſarum:vt.l.arbitrio.§.pe.ſ̃.de dolo.

Si per imprudentiã. Iſte tex.facit ad qſtionẽ ꝙ ſi aliqs fuit iniuſte ꝯdẽnat⁹.intelligat̃ ergo gl.iſta qñ emptor ꝑbuit cãm iſti⁹ iiuſtitie.al's agere poſſet de euictiõe.Sed ꝯtrium vr̃ glo.tenere.j.de fideiuſ.l.exceptio.dum dicit maxime Iac.de are.vr̃ tenere gl.hic poſitã per.l.ij.§.ſolet.ſ̃.de he.vel ac.vẽ.de quo per.Cy.in.l.ẽptor.C.e.in.vl.q.Sed certe iſta gl.vr̃ ꝯ tex.iſtius prin.nã non põt emptor preſtare cãm ignorantie iudicis de qua hic loqt̃.⁊ iõ dic ꝙ in caſu noſtri.§.qñ res euincitur ꝓpter ignorantiã vel dolũ iudicis reſpectu venditoris res vr̃ perdita caſu fortuito.⁊ iõ periculũ eſt emptoris ⁊ per hoc apparet.⁊ ideo periculum eſt ibi qꝛ ibi ad venditorem non ſpectat periculum caſus fortuiti ſicut nec hic qđ nota.

¶ Ex lec.ant. ¶ Snĩa ꝯ emptorẽ per culpam vel doluz iudicis nõ officit vẽditori.facit.ſ̃.de here.vel ac.ven.l.ij.§.ſolet.Not.ꝙ inter errorẽ ⁊ dolũ iudicis nõ eſt dĩa quãtũ ad habẽdũ recurſum ꝯ tertiũ.ſed quãtũ ad habendũ recurſum ꝯ iudicem ſic.vt.ſ̃.de iudi.ſi fili⁹.Sed quãtum ad retractantiã ꝓnunciati.dic vt.j.ad treb.ſeruo inuito.§.cum ꝑtor. ¶ No.ꝙ dolus iudicis non reddit ſnĩam nullã:qꝛ ſi eſſet nulla nõ cõmitteret̃ euictio.⁊ hͦ eſt ſine dubio verũ qñ dolus eſt in corde retẽt⁹ ⁊ nõ traſiuit in cõmerciũ cũ parte.fallit tñ in caſu.vt no.in.l.ſi procu.abſente.ſ̃.de ꝓcura.ſed iſtud eſt ratione perſone non legitime:vt ibi patet.

Si titius. Actio de euictione poteſt incipere ab herede.h.d.

Non mirum. Actio poteſt augeri in perſonam heredis.h.d.

Si plures. Agẽs ꝯ vnũ ex plurib⁹ inſolidũ obligatis ⁊ ſuccũbẽs ꝯ ceteros reuerti nõ poteſt.h.d.Interim tñ bñ poſſet agere ꝯ alios.vt.l.ſi creditor.ĩ pn.ſ̃.mã.⁊ ſi dicis tm̃ operat̃ exceptio li.pẽ.ꝙ̃tũ exceptio litis finite.vt.l.fundi.⁊.l.fundũ.j.de excep.Rñ.illud verũ in eadẽ perſona.ſecus in diuerſis perſonis vt no.in.d.l.creditor.Sed ꝯ iſtam ſol.vr̃ caſus.j.de excu.tut.diximus.⁊.ſ̃.de adul.denunciaſſe.§.queritur.Sol.illud eſt ratione ordinis dati a iure.

Si fundo.§.Si cuz poſſet. Not.ꝙ ille qui nõ ꝓteſtat̃ ei cui⁹ intereſt vr̃ eſſe in dolo Et ſic eſt ar.ꝯ notarios q rogati ex qb⁹ dꝫ ſolui gabella non notificant gabellarijs.nã eſt dolus ꝑſumpt⁹ ꝯ eos.arg.huius litere.

Qui.§.Si heres. Emptor habens pluſꝙ̃ putauerit nõ põt cõqri.ſed ſi nõ hꝫ qđ habere ſe putabat ductus ad monitione venditoris tunc recurrit contra eum.h.d.

Si ideo. Not.tex.ibi magis em̃ ⁊c.iſte tex.facit optime ad.q.ꝙ ſi qs exbãnit⁹ ꝓpter falſũ inſtrm̃ eo exiſtente ꝯtumace ꝙ inſtrm̃ non prohibeat̃ cõficere:qꝛ magis ꝓpter ꝯtumaciãz videtur condemnatus ꝙ̃ propter falſum inſtrm̃.ꝙ not ¶ Secundo not.gl.totam vſqꝫ ad finem ſuper verbo habuerit.

¶ Ex lec.anti. ¶ Cõdẽnat⁹ ex ꝯtumacia nõ hꝫ recurſum ꝯ authorẽ nõ tñ dꝛ ꝯtumax ille ꝓ quo ali⁹ legitime cõparuit.h.d.⁊ no.prin.In tex.ibi defuerit,hoc põt intelligi ꝙ defuit in medio cãe,⁊ ĩ fine.⁊ tũc eſt certũ:qꝛ nõ iſtruxit cãm.ar.l.ſi fundo.§.j.ſ̃.e.Scđo qđ defuit ĩ medio ⁊ nõ in fi.⁊ idẽ credo ꝓpter culpam omiſſe ꝓbatiõis niſi ſuppleret defectũ in cã appellatiõis.ar.ſ̃.e.ſi rẽ.§.ſi.Tertio mõ ꝙ defuit in fine tm̃.qꝛ ꝑemptorie citatus nõ ꝯparuit ad ſnĩam.tũc aut fuit ver⁹ ꝯtumax ⁊ non hꝫ recurſum quia ex ꝯtumacia ꝑdidit ius appellãdi.vt.j.eo.herẽ.§.caia.aut fuit fict⁹ ꝯtumax:tũc aut cõſtat ꝑ ꝓbatiões ꝑcedẽtes ꝙ ipſa nõ fouebat i⁹ ⁊ nõ nec ſibi talis ꝯtumacia:vt.l.ij.C.eo.ſi aũt nõ ꝯſtat ꝙ̃ fouebat malã cãm.dic idẽ ꝙ̃ in pñte.vt.j.eo.herẽ.§.caia.itelligo ergo hũc tex.in ver.ꝯtumace.⁊ facit ad hanc di.qđ no.in ſiri.C.ſi aduer.rẽ iud.l.cum ⁊ minores.⁊ adde qđ not.C.de pig.ꝑſes.In tex.ꝯ tutorẽ. ¶ No.hũc tex.vbi eſt expſſũz ꝙ ſi minor fuit ĩ ꝑncipio litis ĩ iudicio cũ authoritate tutorꝫ vl' curatoris qđ reliquũ ꝓceſſum põt expedire ſolũ tutor vel curator in eo ꝑꝫ Pe.de cernitis de bononia q al.hũc tex.ad hoc ⁊ adđ ꝙ no.ꝑ Ia.ð are.j.de re iud.ꝯ pupillũ.⁊.l.j.§.ſufficit.de admi.tut.

Preſenti. No.hic ⁊ in.l.ꝓxi.§.penul.ꝙ ille qui ſubterfugit vel ſibi proteſtatur perinde ẽ acſi fuiſſet ei proteſtatum.

Si dictum. No.primã gl.iſti⁹.l.⁊ circa ipſam.adde qđ no.glo.⁊ Dy.in.§.oẽs.inſtit.de act.⁊ qđ no.Cyn.de ſen.q̃ ꝓ eo.l.j.in vltj.op.Adde qđ no.ꝑ gl.⁊ do.C.de contra.iud.tu.l.ij.vbi habes gl.limitantem hanc.l.

¶ Ex lec.an. ¶ Simpliciter obligatus ad promittendum nõ tenetur ad ſatiſdandum.h.d.qꝛ ſimpliciter dictum ſimpliciter debet intelligi ⁊ ſine additamento.

Si cõpromiſero. Snĩa lata ex ꝯpromiſſo nõ parat emptori regreſſuz ꝯ vẽditorẽ:qꝛ nec meret̃ executionẽ niſi ex volũtate ẽptoris.h.d.cũ gl.vñ nõ meret̃ executionẽ ꝑciſe ſꝫ cãtiue ſi non vult ſoluere penã ꝯpromiſſi. ¶ Sꝫ qd ſi ꝯꝓmiſſuz e ẽt neceſſariũ ex forma ſtatuti.dicũt aduocati ꝙ ſnĩa arbitri pararet recurſuz ꝯ vẽditorẽ.qꝛ hoc caſu ꝯpromittẽdo nõ ẽ culpa.⁊ vtit̃ iur̃ cõi illius municipij:ſꝫ vbi ꝯpromittit ſpõte ẽ ĩ culpa vt.ſ̃.ð mi l.ſi minor.§.minores.⁊ facit.ſ̃.ð arbi.nõ diſtinguem⁹.§.itẽ nõ ẽ cogẽd⁹.⁊ ꝙ ibi not.Credo tñ ꝙ in iſto caſu ad electionẽ arbitri ſit citand⁹ vẽditor:qꝛ ſua ĩtereſt ne ſibi ſuſpect⁹ eligat̃ ĩ arbitrum.arg eius

qḋ no. in aut. de trient. ⁊ ſemiſ. §. ⁊ qḋ ſepe ¶ Scḋo q̄ro quid ſi hoc cōpromiſſum velit petere venditor inuito ēptore an poſſit diſputauit Bar. ꝙ nō q2 vēditor nō pōt trāſferre cām ad alium iudicē. vt. ſ. de iud. venditor. Sed qd ſi cōpromiſſum eſſet volūtariū tñ ex forma ſtatuti mereret executionē vtrū emptor haberet regreſſuz. ⁊ vr̄ ꝙ nō. q2 eſt in culpa eo ꝙ cōpromiſit: vt. ꝺ. l. ſi minor. §. minores. Sed qd ſi ipſemet venditor fuit arbiter dic vt in ſpec. de arbi. §. pōt. v. ſ3 pone. Sed qd ſi eſt actū ꝑ pactū ꝙ ex ſnīa arbitri debeat̃ euictio. nunqd valeat pactū dic ꝙ ſic vt. l. cū pena. de arbi. ¶ Vlti. ad illā diſtinctionem de cōpromiſſo volūtario ⁊ neceſſario facit. ſ. de ꝯdi. furt. Et iḋ vt ſcias vnū ꝙ q ꝓmittit noīe alteri⁹ vel in p̄iudiciū alterius dꝫ habere ſpeciale mādatū. vt extra de arbi. ꝑ tuas. vide in ſpe. de arbi. §. j. ver. xv. in compromiſſo. ⁊ hec dixi propter practicam noſtram.

Si cū poſſet. Etiā ꝓpter culpā omiſſionis acquirendi perdit ēptor regreſſum. h. d.

Si preſente. No. ꝙ l3 ſit pn̄s dn̄s ⁊ ꝓcurator tñ l3 ꝓteſtatio in pſona ꝓcurator. vide in Spe. de emp. ⁊ vē. §. ſi. v. pe. ⁊ ſi. ¶ In tex. ibi ſuū modo no. ar. ꝙ habeatur pro pſonaliter citato ille q ſic latitauit ꝙ inueniri nō potuit ⁊ qḋ fingat̃ citatio perueniſſe ad ei⁹ notitiaz de eo no. Inno. de eo qui mit. in poſ. ſi aduerſarius.

Pupillo etiam. Spāle ī iſta ꝯnunciatiōe: q2 nō ſit cā lucri captādi ſ3 dāni vitādi ⁊ nō reqrit̃ ꝙ pſona cui denūciat̃ ſit legitima. vt. ſ. eo. minor. § denūciare. ⁊ vide Ja. j. de no. ope. nū. l. operis. nam iſta ſit ad ius ꝓteſtātis ꝯſeruatio. ⁊ iḋ ſufficit ſi taliter eſt facta qual'r fieri potuit vt. ſ. e. ſi iḋ. §. preſenti. In alia ꝓteſtatione dicit Ja. de are. ꝙ interpellatio facta pupillo ꝯſtituit eū in mora in his q̄ pōt gerere ſine tutore nō in aliꝭ: vt ipſe nota. in l. ſi ex legati cā. j. de v. obli. In adulto dic vt. j. de bo. aut. iu. poſ. l. ſi minor.

a ¶ Et ꝯceſſit. Pro qb⁹ vbis vide dn̄m Alexā. de imo. in cōſil. x. in iiij. parte.

Si compromiſero. No. tex. notabilem ibi: nulla eñ neceſſitate ⁊c. nam ex hoc tex. ⁊ ex hac rōne habes caſuz ꝙ ſi emptor cogit̃ cōpromittere cām ex forma ſtatuti ſicut eſt ī ciuitate iſta cōmittatur ſtipulatio ꝺ euictiōe contra vēditorē cū hoc fecerit neceſſitate cogente. tex. eſt hic a ꝯtrio ſenſu. ⁊ vide qḋ no. An. ſ. de trāſac. l. impe. ſ3 ſi ēptor prorogaret iuriſditionē non ſui iudicis tñ illud faciat nulla neceſſitate cogente non committitur ſtipulatio de euictione glo. eſt hic.

b ¶ In pſentia. vbi vide Joan. an. ⁊ doc. ⁊ Ange. in l. de vno q̊ꝗ. vbi etiā per Joā. de re iudi. ⁊ Jo. de imo. in l. ſi cū nulla. ⁊ late firmiānuz in ſuo aureo repertorio in v ſi. ſnīa preſumitur. v ſi. j.

¶ Sequitur ex lec. antiqua.

1 ☞ Paria ſunt ſententiam non eſſe latā vel non poſſe exequi.

Habere licere. Non dꝛ res euicta licet ſit lata ſnīa condēnatoria ⁊ executio ſit ſecuta. h. d. ¶ No. ꝙ quis pōt deceder̃ ſine vllo ꝯrae vel ſucceſſore. ſic. ſ. depoſi. l. j. §. piane. ⁊ de ſol. ſtichuz. aut pāphilum in prin. cum ſi.

1 ¶ † Scḋo not. ꝙ paria ſunt ſnīaz non eſſe latā vel exeq non poſſe puta q2 nemo eſt qui poſſit hoc petere. facit de manu. teſ. qui habebit. §. ſi. Vel q2 ſit remiſſa ſnīa aduerſario ſeu donatū id qḋ in ſnīa deuenit. vt ꝓbatur hic. Itē not. ꝙ ad hoc vt dicat̃ res euicta opꝫ ꝙ poſſeſſio ſit ablata emptori. Et ex hoc pꝫ ꝙ ꝑ ſnīaz ꝯdēnatoriā non ꝑdit̃ poſſeſſio ſed ꝑ actū executiuū facit. ſ. q ſa. cog. ſciēdū. ⁊ l. cū duobus. §. idem rn̄dit. ſ. ꝓ ſoc. Itē no. ꝙ aliqd īpedit obligationē cōmitti ante factū qḋ poſt factū nō reſoluit retro cōmiſſum. q2 ſtipulatio cōmiſſa facto tertij reſolui nō pōt l3 circa hoc vide ꝑ Jac. j. de le. j. ſi fundū ꝑ fideicommiſſum. In gl. ⁊ ita no. hāc gl. ¶ In ea. gl. in ſi. Cōclude ex hac gl. ꝙ aut agit̃ ex ſtipulatione habere licere ⁊ tunc refert moueat controuerſiam venditor vel tertius: aut ex ſtipulatione duple. ⁊ tunc ambulant pari paſſu.

Heres ſeruum. In legato gn̄is debetur euictio. h. d. Idez ꝙ dic plene vt. l. domus. §. de euic. de leg. j.

Si res quā. Authori authoris nemo pōt denunciare niſi h̄eat iura ceſſa. h. d. Aduertatis ergo ꝙ denunciationes ꝓ cā euictiōis dn̄t fieri q̄dā ordine. ſ. q2 qlibet debet renūciare authori ſuo. vn̄ ſi vēdidi tibi ⁊ tu ſeio. ſeius tibi. tu mihi denūciabis et h̄ dt gl. no. ſ. eo. ſi ꝓ re. §. j. tñ ſi tu qñ vēdebas ſeio ceſſiſſes ei oīa iura tua ille haberet ius denunciandi ex iure ceſſo tene menti hac. l. Ex hac l. etiam pꝫ ꝙ licet vendat̃ vel leget̃ res non tñ videntur oīa iura cedi niſi dicat̃ dedit ⁊ ceſſit. ⁊ ideo nō fruſtra in ꝯtcu ēptionū

a ponunt̃ illa verba dedit ⁊ ceſſit ⁊ ꝯceſſit[a] ⁊c. per hanc. l. Similiter vbicūqꝫ eſt ago vt agas ſi eſſent iura poſſet agi recta via vt ſ. de pecu. qḋ debetur. ⁊ l. vnde queritur. ſ. commo.

Si in venditione. Vbi ceſſat aliḋ pactū ſtatu⁹ mere nature contractus. h. d.

Si quod a te. Traditio ficta ī ſtipulatiōe ꝺ euictiōe opat̃ idē qḋ vera traditio. h. d. facit. ſ. ſi cer. pe. ſinglaria. ⁊ vna traditio ꝯtinet effectū duarū traditionū ⁊ adḋ ꝙ no. j. de exce. do. l. itē ſi ob id.

Si rem que. Facit. ſ. de rei vendi. quedā mulier.

Si ei qui mihi. Ex mora vel facto vnius cōmittitur ſtipulatio ꝯ plures qñ cā eſt indiuidua. h. d. ¶ No. ꝙ iugū denūciationis facit qḋ illi qui ſunt abſentes fingant̃ eſſe pſentes facit aut. qua in prouincia. circa medium. vbi de crim. agi op. C.

Si fundum in quo. Premitte ad euidētiā ꝙ ſi alicui relictus ē vſuſfruct⁹ q̊ ad viuet l3 capite minuat̃. tñ vſuſf. reitegrat̃: q2 dictio q̊ ad repetit̃ facit. ſ. q. mo. vſuſfr. amit. l. ſi cū in annos. Sec⁹ ī vſufr. ſimpl'r ꝯſtitu. ⁊ iḋ ꝓprietari⁹ vēdēs ꝓprietatē reſeruato vſufructu tenet̃ ēptori niſi eū certiorauerit ꝺ r̄petitiōe. ⁊ h̄ ītēdit.

Herennius. No. h̄ ꝓncipiū ex quo habes ꝙ i⁹ denunciādi ſuo authori pōt ꝑ ipm remitti. ¶ Scḋo no. tex. in gl. ſi. in. §. caia. ſeia. ſup verbo appellauerit. q̄ gl. tangit vtrum emptor cogatur appellare pro cuius declaratione diſtingue tria mēbra. qn̄qꝫ conſtat ꝙ emptor hꝫ bonā cām. qn̄qꝫ malam. qn̄qꝫ dubitatur. primo caſu appellare tenet̃ ſcḋo ⁊ tertio nō vt hac gl. l3 gl. q̄ eſt in v. herennius. q̄ incipit ergo eo abſente teneat ꝯtriū ⁊ male. q̄ gl. fuit additio ita dicunt Ric. mal. ⁊ Mar. ſil. ⁊ Ja. bu. In glo. ibi preſumo malam cauſam. no. hanc gl. ꝙ eo ipſo ꝙ quis habet ſententiam contra ſe preſumitur habere malam cauſam. quod no.

¶ Ex lect. an. ¶ Neceſſitas renunciādi pōt pacto remitti. h. d. ꝓpter iſtud principiuz in inſtrumētis emptionū ſemper eſt iſta clauſula qḋ neceſſitas renunciandi eſt remiſſa per pactum.

Caia ſeia fundū. Emptor pn̄te vēditore ſuccumbens ſnīaliter non cogit̃ appellare. ſed ſi appellauit nō dꝫ dimittere cām indiſcuſſam nec deſerere appellationē. h. d. In tex. ibi laudauerat. i. denūciauerat. ¶ No. ꝙ iſta lr̃a eſt ſatis p̄gnans: q2 vr̄ diſtinguere inter non appellātē ⁊ deſerētē. Itez vr̄ diſtinguere inter malam cām ⁊ bonā. Si vict⁹ hꝫ malā cām nō tenet̃ appellare ſi bonā tenet̃ appellare ⁊ ꝓſeq: q2 ꝑ ſnīam iniurioſam non cōmitteret̃ ſtipulatio, vt. l. ſi ꝑ imprudētiā. ſ. e. Iſta diſtinctio vr̄ potior q̄ ꝓma. Vel dic ꝙ vtraqꝫ eſt vera ſ. ſ. vbi ꝯſtat ꝙ ſnīa eſt iuſta vel iniuſta tūc eſt ver⁹ ſcḋ⁹ modus diſtinguēdi. Sꝫ vbi dubitat̃ tūc primus q2 vbi nō appellat̃ vr̄ inuiſus iuris p̄ſumptiōe q̄ eſt ꝓ ſnīa ſ3 ſi appellauit vr̄ aſſerere ſnīam iniurioſam. ⁊ iḋ ſua aſſertione ſibi p̄iudicat ſi nō ꝓſeqt̃. qḋ eſt no. In gl. q2 ibi trib⁹ modis equiparat ergo gl. iſta tria deſerere expreſſe renūciare ⁊ non appellare ⁊ ibi ⁊ p̄ſumo. ¶ No. ꝙ ꝓ ſnīa p̄ſumitur ꝙ ſit bñ ⁊ iuridice

b lata facit extra de renū. in pn̄tia[b]. facit ꝙ no. Cy. C. de admi. tu. ſi bōa. ⁊ Dy. dicit ī dubio ſnīa eſt ꝯfirmāda ⁊ nō īfirmanda. vt ponit in ſuo ꝯſilio qḋ īcipit tholome⁹. Et adde qḋ no. Inn. de ap. ſepe. ī gl. magna in gl. ergo eo abn̄te. l. ſi. dic ꝙ aut emptor hꝫ malā cām: q2 vere res eſt petētis. ⁊ tūc nō credo qḋ appellare teneat̃ cū etiā ſine ſnīa poſſit reſtituere vt no. ſ. de neg. ge. at q natura. §. cū me. facit. ſ. ꝺ emp. emptorē. ⁊. ſ. mā. qntus. ⁊ hoc dico ſiue vēditor ſit pn̄s ſiue abſens. l3 gl. ꝯ. Si vero hꝫ bonā cām ſi p̄ſens ſit vēditor nō credo ꝙ appellare teneat̃ vt hic. Si vo ſit abſens tenet̃ apppellare vel denunciare vt appellet. ſ. mā. ſi procurator. §. ſi ignorātes. ſ3 Ric. mal. Sꝫ in eo. ꝙ dicit ſi emptor hꝫ bonā cām ꝙ nō tenet̃ appellare pn̄te vēditore. vr̄ falſum: q2 ſic ſnīa fuit iniurioſa, ergo non nocet vēditori, vt. l ſi ꝑ imprudētiaz. ſ. e. nec ſua pn̄tia auget obligationē: ⁊ ideo iſtud dictū non eſt verum vbi conſtat ꝙ bonam cauſam habebat: ſed eſt verum in dubio, qñ non conſtabat hoc, nec contrarium. ⁊ ita teneatis.

Ex mille iugeribus. Hic vult dicere prin. iſtius. ꝙ ſi de mille. cc. abſtulit flumen. cc. ſententia ꝙ agitur producentis ablatis per ſententiam, non per flumen: ⁊ ſic flumē non obtinet hic vim ſententie, nec etiam habetur reſpectus ad quotam euincentis, quā habebat ante impetū fluminis, ſed ad quotam quam poſtea conſecutus eſt per ſententiam.

Quod ſi modo. Ratione partis accreſcentis euicte non agit̃ ad euictionem h. d. Et ſic in hac lege qn̄qꝫ flumē abſtulit quādoqꝫ attulit. quādoqꝫ in vna parte abſtulit: in aliā partē attulit. ⁊ iſta ſunt membra totius iſtius legis.

1 ☞ Agens de euictione iura cedere non tenetur.
Negligentia vnius alteri damnoſa eſſe non debet.

Rem hereditariā. No. tex. notabilem ⁊ menti tenendum ibi non duo rei ⁊c. ex quo habes ꝙ l3 duo vel plures ex natura rei teneantur inſolidum, nō tñ dicuntur duo rei debendi. ⁊ eſt gl. in. l. ij. §. ſi tñ hoiem. j. de ver. ob. in gl. q̄ incipit vt liberetur. ⁊ no. per Cy. in aut. hoc ita. C. de duo. reis.

1 ¶ Ex lec. anti. ¶ † Agens de euictione nō cogit̃ cedere iura. ⁊ plures inſolidū obligati ex natura rei, q2 indiuidua, nō intelligant̃ eſſe correi, nec h̄nt bn̄ficiū de duob⁹ reis debendi. h. d. l. no.

¶ J. tex.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

¶ In tex.ibi,poſſit de euic.Not.qd̾ dixi i ſummario,ꝙ in indi-uiduis lz obligatio quẽlibet ꝯcernat iſolidũ,tñ non propterea dicunt̾ eſſe duo rei debẽdi. vñ nõ habẽt bñficiũ cedẽdarũ: ſicut eñi dr̄ hic ꝺ pignore,ꝙ ꝗtũ ad liberatione reputat̾ indiuiduũ ⁊ ideo ꝓpter ceſſationẽ vni⁹ põt in totũ euinci,⁊ ẽptor ꝓpterea hꝫ recurſuꝫ ꝯ vtrũqꝫ ẽr ꝯ illũ q ſoluerat partẽ ſuã, nõ tñ iſti ob ligati dicunt̾ eſſe correi.forte eſt alia rõ,ſquare nõ dicunt̾ correi in iſta actiõe euictionis,q̄r dirigitur ꝯ quẽlibet pro hereditaria portione.vñ quicqd ſit de pignore, tñ actio euictiõis diuiſa eſt inter eos:vñ nõ ſunt in ea correi.⁊ hoc apparet ex litera que di-cit,pro partibus hereditarijs.⁊ ꝓbat̾.j.de duo.reis.l.reos.§.cũ in tabulis.ideo ergo nõ ĩpetrat ceſſionẽ,q̄r nõ ꝯuenit̾ niſi ꝑ ſua pte,non inſolidũ.⁊ ſic nõ ob.ſ.e.ĩ creditore.⁊ ar.ſ. q po.in pig. ha.mulier.Bar.dicit qd̾ duos reos facit ꝯſenſus,nõ res ĩdiui-dua.ſic.ſ.ꝓ ſo.vt.l.ſi pro ſocio.cũ.l.ſeq.¶ Ultimo no. qd̾ negli-gentia vnius alteri non debet eſſe damnoſa.

SI cum. No.tex.ibi,nuda poſſeſſione ⁊c. No. ex iſto tex.ꝙ hypotheca aduocat nudam poſſeſſionẽ:ex quo potes colligere cõcluſionẽ libelli in actione hypothecaria peto eñi aduerſarium ad tradendam ⁊ relaxandam poſſeſſionem rei,⁊ ipſam rẽ detinendã in cauſam pignoris,donec relaxetur:quod nota.

¶ Ex lec.an.¶ Emptor tenet̾ ſeq inſtructionẽ veditoris ⁊ age re ſ̄m traditum ſibi modũ,dũmõ pertineat ad naturã ꝯctus,ſe cus ſi modus traditus nõ ptineret ad naturã ꝯct⁹.h.d.prin. ⁊ loquit̾ in ẽptore nõ poſſidẽte,q vult agere ꝯ poſſeſſorẽ.¶ No.ꝙ officiũ venditoris eſt inſtruere emptorẽ in mõ agendi,⁊ emptor dꝫ ad monitionẽ vẽditoris ſeq:q̄r venditor p̄ſumit̾ habere ple-niorẽ notitiã iuris ſui:vt.ſ.e.ſi fundo.§.j.⁊.ſ.de act.emp.titio.⁊ eſt in culpa emptor ſi nõ perquirit ſubtiliter de iuribus vendito ris:vt.d.l.ſi fundo §.j.⁊ ꝑ hoc dico quod ſi venditor aſſiſtebat cãe,⁊ volebat qd̾ ẽptor ꝓduceret certos teſtes,⁊ noluit produ-cere,qd̾ vr̄ eẽ in culpa niſi haberet iuſtam cãm non ꝓducendi, puta q̄r timebat ne eſſent corrupti a vẽditore,ar.ſ.mã.qnt⁹.vel dic ꝙ ex q̊ vẽditor ẽ preſens,ipe ꝓducat,vt.ſ.e.herẽni⁹.§.Caia. Nec ob.iſtud prin.q̄r hic loqt̾ in eo ꝙ nõ põt fieri a venditore:vt ſ.quead.ſer.amit.ſi partẽ.§.j.ſed teſtes ⁊ inſtrumenta bñ poſ-ſunt ꝓduci a vẽditore,vt.ſ.de inof.teſt.ſi ſuſpecta.¶ Scd̾o no. ꝙ directa rei vẽdicatio nõ cõcludit in vtili,nec vtilis ĩ publicia-na,que ſunt ſpecies ſeparate, nec eſt eadẽ concluſio in ipſis:ꝙ dic vt.l.minor.§.ſi ſeru⁹.ſ.e.Itẽ no.qd̾ hypothecaria nudã poſ-

a ſeſſionẽ aduocat[a],⁊ ideo ꝑ eã nõ eſt cõſultũ ẽptori:q̄r ꝯctus nõ fuit celebrat⁹ cũ vẽditore reſpectu nude poſſeſſiõis:⁊ hoc ſem-ꝑ allegat̾ ꝙ hypothecaria nudã poſſeſſionẽ aduocat, ⁊ iõ cum agit̾ hypothe.nõ dꝫ peti reſtitutio rei,ſed poſſeſſiõis:⁊ multi er rant in formatiõe libelli ſ̄m Ri Sꝫ Cy.dicit qd̾ ꝑ hypotheca-riã agit̾ ad rẽ.i.obligationẽ realẽ declarãdã ⁊ ad poſſeſſionem re ſtituẽdam.primũ.petitur per hypothecariã,ſꝫ officio iudicis re mittit ad no.ꝑ ſe in.l.viam.C.de locat.⁊ cõd. facit credo ꝙ lꝫ pe tat̾ reſtitutio rei ꝓcedat libellus:q̄r iſta verba ponunt̾ impro-prie ꝑ reſtitutiõe poſterioris rei:q̄r intelligunt̾ ſ̄m ſubiectã ma teriã,vt.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§.lꝫ ſi rerũ.ſ.de inreiur.⁊ qd̾ no.in.l.⁊ puto.fa.er.Caue tñ,q̄r nõ in omni hypothecaria eſt verum qd̾ aduocaret poſſeſſionẽ:ſed in pignore cõuentiõali eſt ver.in ꝑto rio ⁊ iudiciali diſtinguit̾,aut agitur contra tertiũ poſſeſſorem,⁊ aduocat poſſeſſionẽ,vt.l.ij.de pret.pig.Aut contra debitorem, ⁊ tunc aduocat nudam detentionem,vt.j.de acqui.poſſ.l.iij.§. genera.⁊ ibi not.

Sus qui reipub. Reſciſſa p̄ſcriptione ꝑ re-ſtitutionem in integrũ po teſt agi de euictione.h.d.

Si ſecundus. Emptor ſoluens litis eſtimatio nẽ non tenetur de euictione ſuo emptori,ſed agit de euictione contra ſuum authorem.h.d.ſ.ad id qd̾ preſtitit non ad duplam]quod eſt no.

Diuiſione inter. Ex diuiſiõe facta cum ge-ſtore,cuius factũ habetur ratum,debetur euictio.h.d.

e **Mptori.** Obligatio rei non tollit obligatio-tionem commiſſaꝫ ad intereſſe quod rem excedit.h.d.

CUm ea condi. Creditor vendens iure creditoris] non tenetur de euictione,nec repellitur de petitione precij.h.d.ad-de.j.l.proxi.in prin.

c **Reditor qui.** Facta nouatione non da-tur recurſus cõtra primũ debitorem etiam euictis pignoribus.h.d.

QUi libertatis. No. hic differentiam in modo excipiendi,⁊ quod aliud eſt ſpecialiter excipere,aliud generaliter: ⁊ ꝙ qui excipiendo ſe aſtringit, ſib imputet,vt in verſi.curſus. ¶ In glo.ſ.ad intereſſe.in fi.¶ No.optimam gl.ꝙ lꝫ ſit actum quod qs nullo mõ teneat̾ de euictione tñ tenet̾ ad reſtitutionẽ p̄cij, niſi caſus pro qbus noluit teneri ſint ſpecificati.¶ No.ergo ex l.iſta qd̾ qñ aliqs vendidit rẽ aliquam ⁊ dicit ſe nolle teneri de euictiõe aut dicit gñaliter a nullo aut ſpãliter ab aliqua eccle-ſia vel pſona primo caſu tenet̾ reddere p̄ciũ vt.ſ.de act.empt. ex emp.§.fi.Scd̾o caſu nõ tenet̾ vt hac.l.j.rñ.ſ̄m Mar.de Fa. eſt rõ:q̄r vbi vẽditor excipit aliquẽ ſpãlẽ caſum vl̾ pſonã ꝑ hoc vr̄ certiorare emptorẽ ꝙ in tali caſu vel pſona põt res euinci. ergo ⁊c.vt.ſ.de act.emp.l.j.in.fi.Sꝫ vbi gñaliter excipit tũc ſal tẽ tenet̾ ad p̄ciũ q̄r ꝑ gñalẽ exceptionẽ non põt certus eſſe em-ptor niſi ſciuerit venditorẽ nõ habere ius ſ̄m Cy.in addi.Sed qd ſi paciſcat̾ gñaliter ⁊ adijciat exp̄ſſe ꝙ ñ vult teneri ad p̄cij reſtitutionẽ:dic vt no.in.d.§.fi.⁊.§.ſi ſeruũ.ſ̄m opi. Io.⁊ Azo. In ꝯtriũ vr̄ quaſi caſus.ſ.ꝺ.her.vel act. ven.l.cũ dua.ll.ſeq.ſi no men.⁊.ſ.de act.empt.l.emptorẽ.§.ibidem tene bene menti ma-xime pro venditione iurium quando agit̾ quod non teneatur facere bonum ius vtrum ſaltem teneatur ad reſtitutionem pre cij.⁊ facit.ſ.l.pro ſocio.ſ.pro ſoc.in princ.

Seruus rõnibus. Ubi ſ duo ꝓpter vnum vtrobiqꝫ tm̄ vnũ. h.d. [a] facit de aqua plu.ar.ſinautẽ.de flumi q̄minus.ſ̄m Cy.In text. ibi fact⁹ ſtatim.q̄r cõditio rõnũ reddẽdarũ nihil operatur vbi nõ eſt de q̊ ratio reddat̾.⁊ facit ad executionem mr̄is q̄ tranſi-uit ad ſecunda vota petito tutore ſꝫ non reddita rõne q̄r ſi non erat debitrix in aliquo non expediebat ſibi reddere rationem.

Sed ⁊ ſi quis. Uerba gñalia operãtur ad eui-tationẽ pene ſꝫ nõ intereſſe.h.d. In tex.ibi ſtipulatus.ſcilicet ad duplam q̄r eſt plena.

PAter filie. Quero cũ pater teneatur dotem recupatã a marito itex dare filie, vti aut.ſꝫ quãuis.C.de rei vxo.act.an ſi forte ñ recupa

b uit ꝓpter iopiã vir teneat̾ ipſaꝫ dotare[b]:ꝺ gl. q̄ incipit qñqꝫ.vr̄ velle ꝙ ſic de q̄ qõne no.ĩ.l.ſi cũ dotẽ.§.j.⁊ ĩ.l.ſi cõſtãte ĩ pn.⁊ fa cit ꝙ.no.j.ꝙ ſi in primis.j.ſol.matri.¶ Ex lec.anti. ¶ Euicto fũdo dotali pr̄ q dotẽ dedit ſiue ſperet recuperationẽ dotis ſi-ue nõ poteſt agere de euictiõe q̄r ſua intereſt qd̾ filia ſit dotata h.d.l.nõ mõ quod vbi nõ ĩtereſt vllo mõ nõ agit̾ ꝺ euictiõe ſec⁹ vbi ĩtereſt vl̾ rõne ſpẽi.vl̾ rõne nãlꝫ effect⁹.⁊ debite charitatis.

CUm plures fundi. Dicitur vnuꝫ inſtrumentum ꝙ ſimul abſoluitur.licet obligationes plurimas com plectatur.hoc dicit.

SEia fundos. Heres ex propria perſona nõ poteſt reuocare cõtra-ctũ defuncti.h.d.Intellige niſi ius hr̄dis abſorbeat fa ctũ defuncti.⁊ ſit ei derogatorium vt habes tex.no.j.de diuer. ⁊ temp.preſcrip.l.an vitium.§.ex facto.

SI plus vel. In tex.ibi ſi iuſſu.no.quod fa-ctũ iudicis reputatur factum partis[c] ſecundum quid ⁊ non ſimpliciter.

Mota queſtione. Uenditor tenetur defen dere emptorem ſed non reddere precium anteꝗ ſententia ſit ſecuta.hoc dicit.⁊ adde quod dixi in.l.j.ſ.eodem.

QUod ad ſeruitutes. Not. quod ille qui ven-dit prediũ intelligit̾ vẽdere tale q̄le ẽ.⁊ iõ ſi non ẽ libe-ruꝫ ſed dꝫ ſeruitutẽ non tenet̾ vẽditor euicta ſeruitute hoc tex. Iſtud eſt verũ niſi ſciuerit ⁊ non admonuerit ẽptorẽ. glo. facit ꝺ act.emp.quero.Sixo nõ vendit ſimpliciter ſed tanꝗ liberũ tenet̾ liberũ preſtare:⁊ vt alij non ſeruiat non vero vt ſibi ſer-uiatur.h.d. q̄r aliud eſt dicere liberum aliud dominans.⁊ facit ſ.de ſer.ruſt.via conſtitui.§.ſi fundus. de contrah.em.ſi aque ductus.⁊ de act.emp.in venditione.

¶ De exceptione rei vendite. Rubrica.

MArcellus ſcrip. Nemo admit tit̾ ad reſcin-dendũ factũ ſuũ vel ſui ꝓcuratoris vl̾ ſui teſta-toris.hoc dicit.In glo.vt.ſ.¶ Nota an index poſſit appellare a ſñia quã ipſemet tulit ſi vi-ctor ſuccedit.ad hoc allegatur.

Si quis rem. Emptor habet exceptionem, li-cet poſſideat non per traditionẽ venditoris dumtamen ſine vitio.h.d.

EXceptio rei ven. Exceptio datur ſucceſſori contra ſucceſſorem.h.d.

¶ Explicit liber.xxj.

rr

a ¶ Aduocat.adde. d.Bar.ſoci.in conſ. clviij.inci. viſo.ꝓceſſu.xvſi.qn imo dubitẽt. circa medium ĩ ij.pte. vbi qd̾ hypothecaria a nocat poſ ſeſſioneꝫ q̄ non cadit in nominibus.

b ¶ Dotare. vide.d.iaſ. max.inſti. de act. §. fuerat.numero.135. vbi qd ſi pr̄ ſemel. filiam dotauerit et filia conſumpſerit vel ꝑdidit an denuo eam dotare teneatur

c ¶ Partis adde ad i dex.d.bar. ſoci.in ꝯſ. cxxiiij. in cip. p̄ſens circa me. ij.col.in.j. pte. vbi ẽt idem dicit ꝺ facto ar bitrorum.